

NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ

Bakersfield - California

Am întârziat deja, dar nu voi vorbi decât câteva minute, deoarece vreau să avem un rând de rugăciune în care îi vom chema pe cei care au numere de ordine ca să ne rugăm pentru ei. Aceasta este promisiunea noastră, iar acum stăm în picioare, în semn de respect față de Cuvânt, în timp ce voi citi câteva versete din Scriptură și voi cere Domnului călăuzirea Sa pentru textul meu.

Să deschidem la **Evrei capitolul 11.1-3**. Dacă vreți, mă puteți urmări în timp ce voi citi:

„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

Pentru că prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”

Să ne rugăm.

Doamne, binecuvântează Cuvântul Tău și sfințește vasul pe care-l vei folosi pentru a-L aduce. Fă ca el să fie dus împreună cu Cuvântul, ca să aducă viața și să facă acest Cuvânt viu în fața noastră, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Vă rog să-mi acordați toată atenția voastră în jur de 20 de minute, fiindcă am un

mesaj scurt pe care aş vrea să-l intitulez „**Numărătoarea inversă**”.

Cunoaşteţi toate lucrurile pe care le-aţi auzit din Scriptură? Noi ştim care sunt ele şi ştim că au fost făcute din lucruri care nu erau, pentru că Cel ce a vorbit era Cuvântul lui Dumnezeu. El a exprimat Cuvântul şi astfel toate lucrurile au venit la existenţă.

Lumea în care suntem noi astăzi, scaunele pe care stăm, podeaua, praful, copacii, nu sunt decât Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu. El L-a pronunţat şi Cuvântul a venit la suprafaţă, S-a descoperit. „Să fie...” şi a fost. „Să fie...” şi aşa a fost. Vedeţi, aşa a fost creată natura.

Natura este Biblia mea. Aşa cum ştiţi cu toţii, eu am mărturisit în adunarea mea că sunt aproape analfabet, pentru că abia ştiu să citesc. Am doar şapte clase, dar am avut parte de multe experienţe, de aceea în predicile mele mă inspir din natură pentru ca voi să puteţi înţelege ce vreau să spun. Eu nu folosesc cuvinte elevate, ca intelectualii, ca oamenii cu multă şcoală, pentru că noi nu avem nimic de-a face cu educaţia şi sursa mea de inspiraţie este natura.

Odată am citit în Biblie că natura este locul în care se retrăgeau prorocii din Vechiul Testament. Cel mai mare dintre proroci a fost Ioan, iar noi ştim că atunci când avea doar 9 ani, a fost dus de Duhul în pustie deoarece trebuia pregătit să-L prezinte pe Mesia. Tatăl lui era preot şi ar fi fost normal să calce pe urmele lui, dar slujba pe care urma să-o îndeplinească Ioan era mult prea mare ca să procedeze după gândurile cuiva. El trebuia să primească mesajul lui Dumnezeu. Astfel, la vârsta de 30 de ani, Ioan a venit din pustie, fără şcoală dar cu o inimă plină de zel, cu o deosebire din partea lui Dumnezeu şi cu viziuni, deoarece era cel care urma să anunţe venirea lui Mesia. El ştia şi era atât de încredinţat de aceasta, încât a spus: „*În mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoaşteţi.*” (Ioan 1.26). Gândiţi-vă la aceasta. „*Chiar aici, în mijlocul vostru, este Unul pe care nu-L cunoaşteţi. Eu nu sunt vrednic să-L dezleg încălţămintea, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc.*” *Acela îşi are lopata în mână.*” (Matei 3.11-12).

Observați cum era felul lui de vorbire? Ioan a vorbit și cu fariseii, când aceștia au venit la el. Îi cunoștea, pentru că era proroc, și știa ce este în inima lor, de aceea le-a zis: „O, generație de vipere! Pui de năpârci.”

Poate cineva ar fi putut zice: „Tu vorbești așa? Păi, s-o spună altul nu tu care nu știi nici să folosești gramatica așa cum o fac învățații aceștia! Tu ești un neînsemnat, un nemulțumit!” sau l-ar fi numit oricum. Ei ar fi putut să folosească și alte cuvinte la adresa lui, dar vedeți voi inspirația lui? El știa că șarpele este șiret și se târăște pe jos, așa că a spus: *„O, generație de șerpi, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Noi aparținem aici sau dincolo!” căci vă spun că Dumnezeu poate să ridice copiii ai lui Avraam din pietrele acestea! (pe care le văzuse în pustiu). Și a mai spus: „Iată că securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor...orice pom (din pădure) care nu aduce roadă bună este tăiat și aruncat în foc.”*

Vedeți, el se inspira din natură. Dacă ați privi cu mai multă atenție natura, nu v-ați mai îndepărta de Cuvânt, pentru că Dumnezeu este prezent în natură.

Cred că ultima dată când am fost în vest, am vorbit despre cele patru căi prin care poți să-L vezi pe Dumnezeu:

- Dumnezeu în Fiul Său;
- Dumnezeu în Cuvântul Său;
- Dumnezeu în poporul Său;
- Dumnezeu în natură.

Dacă ați observat, orice lucru pe care l-a făcut Dumnezeu în natură este un tip, o umbră a lucrurilor duhovnicești, pentru că ele au fost făcute din lucruri care nu se văd. Acesta era Cuvântul.

Să luăm un exemplu. Cu câteva luni în urmă, un vechi prieten m-a chemat să

predic la o înmormântare. Mulți dintre voi ați citit povestea vieții mele și vă amintiți că în copilărie am avut un prieten pe care l-am rugat să-mi dea haina lui când aceasta se va uza și va primi alta. Dar el mi-a păstrat doar un crac de la pantaloni. Vă mai amintiți din carte? Iar eu i-am purtat așa cum erau.

Ei bine, mama lui Llyod Ford, căci despre el este vorba, a murit de curând. Femeia avea aproape 85 de ani și pentru că Llyod nu era căsătorit stătea cu ea.

Într-o zi el a venit la mine și mi-a zis:

„Bill...” (îmi spunea așa pentru că eram prieteni vechi, iar eu îi ziceam „Llyod”).

„Ce dorești, frate Llyod?”

„Vrei să predici la înmormântarea mamei mele?”

„Desigur, doar a fost ca o mamă pentru mine și de multe ori mi-a pregătit o mâncare atât de bună.”

„Aș vrea să-ți spun ultimele ei cuvinte, frate Branham.”

„De ce vrei să mi le spui mie, frate Llyod?”

„Aș vrea să faci un singur lucru: să-i asiguri pe oameni și pe noi cu privire la învierea ei.”

Astfel, am luat un text din cartea lui Iov, când el a privit natura.

Și mama mea a murit cu vreo doi ani în urmă. Sora mea mai mică a fost mântuită doar cu puțin timp înainte de aceasta și m-a chemat acolo când a știut că mama va trece.

Ea mi-a zis: „Ce pot face, Bill?”

„Nu pot sta aici s-o privesc pe mama cum trece...” (Ea a fost cea mai dulce ființă din lume pe care am întâlnit-o vreodată).

„Cum poți vorbi astfel despre mama ta?” m-a întrebat ea. „Oh”, am spus eu, „ea este gata să plece din viața aceasta...”

Apoi i-am zis mamei: „Mamă, Isus înseamnă ceva pentru tine?” Dacă ar fi putut vorbi, mi-ar fi spus: „Da”, însă pentru că nu mai vorbea, i-am zis: „Zâmbește, dacă răspunsul este „Da!”. Ea era atât de slăbită încât nu mai putea nici să zâmbească, nici să vorbească...

În timp ce o țineam în brațe, i-am zis: „Mamă, tu vei muri... Dacă Isus Hristos este Același pentru tine și tot atât de dulce, ai primit Duhul Sfânt. Eu sunt fiul tău, predicatorul. Acum, în timp ce vei muri, înseamnă Isus ceva pentru tine? Nu poți să vorbești, dar dacă da...” Nu putea nici să vorbească, nici să se miște, așa că i-am zis: „Nu poți vorbi, dar ochii poți să-i miști repede...”

Și ea a început să-și miște ochii repede, în timp ce sudoarea îi curgea pe față. Nu mai putea vorbi, dar în privirile ei se putea vedea prezența lui Isus Hristos. După câteva minute, prin cameră a trecut o adiere de vânt și mama mea a plecat cu el ca să-L întâlnească pe Dumnezeu.

Când această femeie a murit, am întrebat-o: „Nădăjduiești în înviere?”

Eu am avut privilegiul de a vorbi fiecărei națiuni de sub soare. **Am văzut tot felul de dumnezei și tot felul de religii, dar dintre toate, una singură este adevărată: creștinismul.** Una singură. Chiar și natura vorbește despre creștinism – Dumnezeu Creatorul.

Priviți: există viață, moarte, îngropare și înviere. Înviere! Voi nu puteți merge în natură fără să vedeți lucrul acesta. Priviți frunzele când apar primăvara. Priviți cum cele tinere iau locul celor bătrâne și cum, la rândul lor, ajung la maturitate și apoi îmbătrânesc. Venele frunzei conțin viața, dar nu după multă vreme vine frigul și frunzele cad. Ce se întâmplă? Viața, seva este în copac, dar toamna coboară în rădăcină. Dacă nu ar fi așa, gerul iernii l-ar ucide. Ea nu poate sta acolo sus, ci trebuie să cadă și să fie îngropată, dar primăvara vine din nou în sus printr-o frunză tânără. Aceasta dovedește că există viață, moarte, îngropare și înviere. Totul este o umbră, iar noi nu putem scăpa de aceasta.

Priviți: când soarele răsare dimineața, este ca un copilăș care e purtat în brațe de mama sa. Este slab, fără vlagă și nu are putere. Apoi, pe la ora 8.00 începe să meargă la școală, iar pe la ora 11.00 este la facultate. Atunci este în toată puterea: între 12.00 și 14.00. După ora 14.00 începe să devină slab, ca un om bătrân, și coboară spre asfințit. Dar este acesta sfârșitul lui? Nicidecum, pentru că în dimineața următoare vine din nou pentru a mărturisi că dincolo de moarte există o înviere și o viață. Totul mărturisește aceasta. Natura mărturisește; Cuvântul mărturisește și El la fel face Duhul Sfânt care este în inima noastră. Ceva din noi ne cheamă afară, pentru că există o înviere a morților.

Oricine slujește scopului lui Dumnezeu se va ridica în înviere. Dar nimeni nu se poate ridica dacă nu slujește scopului Său.

Dacă o floare trăiește, dar nu germinează, nu va învia din nou. Orice lucru care nu folosește planului lui Dumnezeu, nu va avea parte de înviere. Voi nu puteți ține o sămânță în pământ pentru că ea va răsări și va mărturisi despre înviere. Noi știm că toate lucrurile acestea sunt corecte și ne vorbesc ca să ne încurajeze. Oriunde veți privi, în fiecare zi Îl veți vedea pe Dumnezeu.

Există un trup natural, dar există și un trup duhovnicesc al omului.

Există o mireasă naturală. Eu am avut ocazia să căsătoresc multe cupluri frumoase de tineri și m-am purtat cu ei ca și cum aș fi fost puțin superstițios: i-am privit ca și cum aș privi spre est sau spre vest, apoi m-am gândit la inimile lor care bat ca una singură.

Hristos și Mireasa. Există o mireasă naturală care mărturisește că există și o mireasă spirituală. Vedeți? Toate lucrurile naturale le simbolizează pe cele spirituale. Fiecare lucru îl umbrește pe celălalt, dovedind existența Lui.

Voi ziceți: „Cum este posibil așa ceva?” Viața naturală este aceea care scoate în evidență o altă viață, viața spirituală, care vă duce într-o stare mai bună decât viața naturală.

Frunzele îmbătrânesc și mor, dar anul viitor se întorc la viață, prin înviere, într-o stare mai bună decât atunci când au coborât în pământ. Vedeți, toate lucrurile mărturisesc despre această Viață.

Să luăm acum ca exemplu una din realizările omului pe acest pământ. Aș vrea să fiți atenți.

Toate realizările omului pe pământ sunt un simbol al lucrurilor spirituale pe care le-a făcut Dumnezeu prin Biserica Sa. Toate lucrurile naturale sunt un tip spre cele spirituale.

Poate ziceți: „Cum este posibil?” Să luăm doar un exemplu: mijloacele de transport. La început transportul se făcea cu caii. Următorul pas a fost automobilul, după care știința ne-a construit avionul. Vedeți, prima dată a fost puterea unui cal. Mașina are cam zece cai putere. Înțelegeți? După cal a urmat mașina și apoi

avionul, aceste realizări fiind din ce în ce mai mari.

Acestea sunt realizările științei, ele fiind o umbră a lucrurilor spirituale ale lui Dumnezeu care se împlinesc prin Duhul Sfânt și care au fost făgăduite în Cuvântul Său.

Prin cunoștință, omul firesc privește înapoi la realizările Lui. Aceasta este știința. Ei privesc la creația lui Dumnezeu de la început. Astfel, cercetătorii merg și caută bucăți de rocă, fosile și alte elemente pe care le pun laolaltă. Vedeți, prin realizările lor ei iau ceea ce a creat Dumnezeu, pervertind totul de la starea originală, pentru a-și îmbunătăți situația economică și nivelul propriu de viață.

Acestea sunt realizările naturale ale omului, dar Dumnezeu merge înainte, nu înapoi, prin creaturile spirituale. Credincioșii privesc înainte, în Cuvânt, și cred promisiunile care arată lucrurile care nu au venit încă la suprafață dar au fost făgăduite de Dumnezeu, și le văd cum vin la împlinire.

Asemenea omului de știință care lucrează într-un laborator unde face tot felul de cercetări ca să ajute omul folosind lucrurile din creație, omul duhovnicesc privește înainte, la ceea ce a făgăduit Dumnezeu și nu a fost creat niciodată. Omul firesc privește în urmă, dar omul duhovnicesc privește numai înainte.

Așa se întâmplă și în biserică. Membrii firești privesc în urmă, la ceea ce au făcut Finney, Sankey, Knox, Calvin, etc. Acele lucruri au fost bune, dar au avut timpul lor. Noi trebuie să privim înainte, spre ceea ce este făgăduit; spre lucrurile mărețe și înalte promise de Dumnezeu.

Știința merge înapoi ca să scoată la suprafață lucrurile vechi, dar noi mergem înainte, în Cuvântul lui Dumnezeu, ca să vedem ceea ce a făcut El.

Vedeți, unii merg înainte, iar alții merg înapoi; unii îi simbolizează pe ceilalți.

Prin mașină și prin avion, știința de astăzi poate să realizeze mai mulți cai putere, dar Dumnezeu a făcut la fel, pentru că aceste lucruri sunt o umbră a lucrurilor spirituale.

Haideți să le privim. Puterea din zilele lui Luther era puterea calului. Dumnezeu l-a luat pe Luther în mână Sa, sub controlul Său, l-a scos afară dintr-un mare sistem sau organizație și i-a îngăduit să vadă că „*cel neprihănit va trăi prin credință*” . Apoi, când a fost în stare să realizeze această neprihănire și a predicat-o, Biserica a venit la Viață. După aceea însă, ei au început să meargă înapoi, sub puterea calului, ceea ce i-a dus aproape de moarte. Înțelegeți? El a adus neprihănirea și prin ea Biserica a primit Viața, prin credința în Isus Hristos.

Voi spuneți: „Eu cred ce spune biserica!” „Eu cred asta...” **Viața înseamnă a crede în El: neprihănirea se primește prin credința în El**, iar Martin Luther a predicat exact lucrul acesta. Timpul acela îl comparăm cu timpul calului cu trăsura lui.

Apoi Dumnezeu a avut un alt bărbat în Anglia: pe John Wesley prin care biserica a fost adusă la sfințire. Prin lucrarea sfințirii El a ridicat Biserica în picioare ca să poată merge. Vedeți? Fiecare reformator a venit la sfârșitul epocii lui. Astfel, Wesley a venit la sfârșitul epocii, chiar înaintea penticostalilor.

După cum vedem, prin sfințire Biserica a primit mai multă putere ca să poată ieși din lucrurile lumii. Cuvântul „**sfințit**” înseamnă „**pregătit și pus deoparte pentru lucrarea lui Dumnezeu**”. Partea tristă este că ei au pierdut această putere.

Luther a adus Lumina din timpul calului și trăsirii. Wesley a primit această Lumină ca o bază pe care să poată sta sfințirea: separarea de lucrurile lumii. De aici au mai

ieșit câteva ramuri: sfinții pelerini, nazarinii, dar ei au rămas pe loc în timp ce Stâlpul de Foc S-a dus mai departe. Acesta a fost timpul automobilului.

Apoi, pe Azusa Street din California, s-a revărsat puterea cincizecimii și oamenii au fost ridicați în aer prin puterea supranaturală, vorbind în limbi necunoscute și făcând lucruri deosebite, necunoscute până atunci bisericii. Ce era aceasta? Epoca avionului. Imediat după revărsarea puterii, omul a construit avionul cu care putea să zboare. Prin avion, Dumnezeu a arătat că Biserica Sa a fost ridicată. El s-a folosit de lucrurile naturale ca să arate ce se întâmplă pe plan spiritual, pentru că întotdeauna ele urmează una după alta.

Este ca și cu magii care au urmărit timp de doi ani steaua care i-a dus la Hristos.

Acum fiți atenți! Toate aceste lucruri sunt realizate cu scopul de a simboliza ceea ce face Dumnezeu. El a lucrat întotdeauna în felul acesta. De altfel, Biblia ne spune despre semnele care vor fi în cer și despre lucrurile care se vor întâmpla chiar înainte de venirea lui Hristos, toate fiind un semnal pentru noi, deoarece prin știință vedem cum Și-a împlinit Dumnezeu lucrarea cu Biserica Sa.

Călărește cineva într-un avion? El nu mai vrea calul sau căruța decât dacă dorește să facă eventual o glumă. Dar știți ce putere are un avion? Mai mare decât toți caii adunați laolaltă.

Când John Wesley a primit sfințirea, care era o treaptă mai înaltă decât neprihănirea, n-a condamnat neprihănirea ci i-a adăugat doar mai multă putere. Vedeți? Apoi, când pentecostalii au primit botezul Duhului Sfânt și reșezarea darurilor, ei nu au negat niciodată neprihănirea și sfințirea ci le-au adăugat mai multă putere care i-a ridicat și mai sus.

Toate lucrurile naturale simbolizează ridicarea lor. Când vom avea timp, vom insista mai mult asupra acestor lucruri.

Deci El S-a ridicat tot mai sus. Dacă știința a realizat ceva privind înapoi, Dumnezeu realizează totul privind numai înainte, spre Împărăție.

Noi știm că de la Azusa Street încoace, „avioanele” s-au lansat într-o mare trezire, străbătând lumea, necunoscutul, locurile cerești, vorbind în limbi necunoscute și posedând daruri necunoscute lumii, acesta fiind motivul pentru care lumea i-a numit „fanatici”.

Dumnezeu a luat un grup de oameni în mâna Sa. Da, El a luat un negru cu privirea încrucișată, care nu știa nimic altceva decât să creadă că ceea ce a spus Dumnezeu este Adevărul. Așa este corect.

Vedeți, în timp ce știința găsește o mulțime de senzuri, prin înțelepciune și cunoștință, și-l aduce pe om înapoi ca să caute aceste lucruri, Dumnezeu a pus în om Ceva din El, ca să-l poată folosi. Astfel, unul merge pe o cale, iar celălalt pe alta; unul merge în sus, iar celălalt în jos.

Biserica a părăsit înțelepciunea omenească atunci când penticostalii au „decolat” cu vorbiri în limbi și cu marele dar al vindecării. Da, ei vindecau bolnavii și făceau lucruri mari. Nu este nici o îndoială cu privire la aceasta pentru că există o mulțime de dovezi. Ei au părăsit bisericile intelectuale care umblă doar pe pământ, fără să le pese că acestea spuneau: „Voi nu puteți...” și au mers înainte.

Cei firești sunt ca un copilăș închis într-o închisoare, la care vine cineva în vizită și-i spune: „O, ei nu pot să te închidă pentru asta...” iar el întreabă: „Chiar nu pot?” deși este deja închis. Bazându-se pe această gândire, ei spun: „Duhul Sfânt a fost promis pentru o altă epocă!” dar acesta este numai gândul lor, nu adevărul.

Vedeți, noi „zburăm deja în cer” de aproximativ 40-50 de ani și vedem lucruri despre care oamenii intelectuali nu știu nimic, singurul lucru pe care-l pot face fiind să facă glume pe seama noastră.

Este ca și cu vițelul gras care a ieșit dintr-un staul și a început să zburde. El avea un stăpân harnic, care-l îngrijea foarte bine. În vecini era un fermier mai bătrân și mai leneș care avea un vițel de aceeași vârstă cu acesta. Dar micuțul acela nu a fost vitaminizat, ca al vecinului, ci a mâncat numai buruieni. Când a ieșit afară, el era atât de slab încât abia putea să meargă iar vântul ar fi putut să-l dezechilibreze și să-l răstoarne în orice clipă. El a privit spre vițelul tânăr și gras și a văzut cum zburda și se bucura. Îl urmărea prin crăpăturile gardului și zicea: „Ce fanatism!” dar vițelul din vecini era plin de vitamine, așa că putea să sară peste tot fără nici o problemă.

Vedeți, când un om este umplut cu Duhul Sfânt, în el este Ceva; e plin de „vitaminele” lui Dumnezeu care-l fac să Îl slăvească pe Domnul, să strige și să se comporte ciudat pentru cei din jur. De ce face aceasta? Pentru că este în ceruri, navighează prin locurile cerești în Hristos Isus.

Ei i-au părăsit pe cei legați de pământ, cu calul și automobilul lor, și au plecat în văzduh. Da, domnule. Practic, ei au fost scoși de acolo așa că vindeau bolnavii, vorbeau în limbi și făceau multe alte lucruri.

Dar dați-mi voie să vă spun ceva, prieteni. A venit timpul astronautilor! Noi am mers mai departe, mai sus decât în timpul avionului; am intrat în epoca rachetei. Ce este aceasta? Noi am intrat în epoca spirituală a astronautilor. Vedeți, lucrarea a mers mai sus. Este același Duh, dar avem mai multă putere, credem mai mult și suntem mai aproape de Hristos, pentru că nu calul cu căruța, nu automobilul și nu avionul, ci racheta este aceea care este deasupra tuturor și părăsește Pământul.

Biblia numește epoca aceasta epoca vulturului, iar noi știm că Dumnezeu îi numește pe prorocii Săi vulturi. Când am citit în Maleahi 4, am aflat care este făgăduința lui Dumnezeu pentru zilele din urmă. El își aseamănă prorocii cu vulturii; îi numește vulturi, El însuși fiind numit Vulturul cel mare, lahveh. El este în stare să-și pregătească o Mireasă și o face în aceste zile din urmă, printr-o slujbă profetică... așa cum bărbatul și soția lui devin una.

Când Iahveh își aduce poporul la statura plinătății ca să fie asemenea Lui, va trăi în poporul Său; vor fi una. Prin aceasta, El împlinește ce spun Scripturile, ca de exemplu, Ioan 14.12: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”* De asemenea se împlinește ceea ce a spus în privința evenimentelor: *„Când va veni Fiul omului, va fi ca în zilele Sodomei...”*

Acum este epoca rachetei. Astronautul vede lucruri pe care călărețul, automobilistul, aviatorul sau alții nu le pot vedea, deoarece el merge mai sus. Avionul zboară mai jos. Uneori, el prinde goluri de aer și are căderi sau se lovește de nori, dar astronautul iese din norii crezurilor, ai denominațiunilor și merge sus, în ceruri, departe de toate lucrurile acestei lumi.

Noi trăim în epoca astronautilor. Și așa cum Dumnezeu a mărturisit prin lucrurile naturale, acum mărturisește prin cele spirituale. Astfel, dacă oamenii au realizat o rachetă, El a realizat ceea ce a făgăduit pentru zilele din urmă, și anume: împlinirea făgăduinței din Maleahi 4. Singurul lucru pe care trebuie să-l facă El, este să ia pe cineva în mâna Sa, pe cineva care poate renunța la avioane, automobile și cai. Dacă priviți în urmă veți vedea ce a fost, dar ca să vă puteți ridica aveți nevoie de mai multă putere. Ca să ajungeți în prezența lui Dumnezeu trebuie să vă ridicați acolo unde toate lucrurile sunt posibile, iar acum, noi putem vedea cum se realizează aceasta.

Cu astronautii spirituali este la fel ca și cu cei naturali. Astronauții naturali merg pe alte planete, în timp ce avioanele nu pot să se ridice atât de sus pentru ca s-ar dezintegra. Ele sunt deranjate de nori și de alte lucruri, de aceea cea mai mare realizare a omului este racheta. Dar pentru a realiza această rachetă, cu care să iasă în spațiul cosmic, omul a avut nevoie de mai multă putere.

Avioanele au rămas mai jos. Ele se defectează și se prăbușesc pe pământ, dar racheta nu poate fi aruncată pe pământ deoarece îl părăsește.

Așa sunt și „astronauții” lui Dumnezeu. Ei se ridică deasupra crezurilor, a

denominațiilor și a tuturor celor ce spun: „Asta nu-i așa...” deoarece au o Călăuză: pe Duhul Sfânt. Cuvântul le spune ce să facă și ei merg mai departe.

Cum a construit știința racheta? Ei au luat toată puterea pe care au obținut-o și au înmagazinat-o într-o navă cu ajutorul căreia se înalță tot mai sus ieșind din atmosferă. Eu nu știu cum se numesc materialele pe care le folosesc ei, pentru că nu sunt un specialist, dar știu că rezistă și merg sus, tot mai sus. Ei păstrează tot ce au în dotare până când ies deasupra oricărui motiv.

Tot așa fac și astronautii lui Dumnezeu. Ei se ridică deasupra oricăror crezuri bisericești, departe de orice legături, de toți cei ce spun: „Zilele minunilor au trecut! Nu mai există așa ceva!”

Cum recunoaște astronautul ceea ce vede? El pleacă cu o hartă, cu ceea ce a fost schițat pe pământ.

Același lucru se întâmplă și cu omul care stă și citește Cuvântul lui Dumnezeu ca să vadă ce este făgăduit, căci Isus a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică... Ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). Cu toate acestea, cei ce au trăit în timpul Lui, nu au putut vedea cine este El, pentru că erau legați de pământ. Ce vede preoțimea?

Astronautul vede lucruri care pentru aviator, automobilist sau pentru cei ce umblă pe jos sunt total necunoscute.

Așa este și cu astronautul spiritual. El merge dincolo de nori, afară din orice crez și din orice îndoială și iese în spațiul extraterestru, iese afară din necunoștință, acolo unde nu se mai aud vorbindu-se flecării ca acestea: „Bine, dar tu nu poți face aceasta... Tu nu poți face aceea...” El nu mai ia seama la aceste lucruri; este astronaut și merge deasupra tuturor acestor nori. Pentru el nu mai contează nimic, deoarece merge dincolo de orice furtună.

Vedeți, aceasta este calea; aceasta este credința unui „astronaut” adevărat de astăzi.

Poate cineva zice: „Bine, dar doctorul mi-a spus așa și așa...” Acest lucru poate fi adevărat, dar nu pentru un „astronaut”. El nu mai crede asta.

Dacă făgăduința vindecării este scrisă în Biblie, el o are deja în inima lui pentru că posedă Ceva ce-l propulsează drept în sus. Asta-i tot. El merge în ceruri pentru că trăim în epoca astronautilor. Da, domnule, în ceruri, acolo unde *„toate lucrurile sunt posibile celui ce crede”*. El are un Ghid: Cuvântul lui Dumnezeu, care îi spune cum trebuie să meargă. Da, acest Ghid este Cuvântul lui Dumnezeu.

Astronautul natural are ceva care-l dirijează când merge în spațiu; are ceva care-l coordonează de pe pământ: turnul de control. Acest turn de control îl conduce peste tot, spunându-i unde se află și ce trebuie să facă.

Dar și „astronautul” spiritual are un Turn de control, o putere care-l conduce. El nu este însă aici, pe pământ, ca și turnul omenesc, ci se află sus. Acest Turn de control este Duhul Sfânt care locuiește în el și-l controlează tot timpul: Turnul de control al Duhului Sfânt. Astfel, „astronautul” este sub control, fiind condus prin Cuvânt. El nu este condus într-un grup de fanatici, nici ca să facă sărituri lipsite de sens; nicidecum, ci este condus prin: „Așa vorbește Domnul” care se împlinește. Da, el este tot timpul sub control pentru că-L are ca Turn de control pe Duhul Sfânt. Programul lui este Cuvântul, fiind așezat chiar în El, în timp ce Duhul Sfânt îl îmbracă cu putere ca să meargă mai departe spre a ajunge la statura la care vrea Dumnezeu să-și aducă poporul pentru a putea împlini ceea ce a făgăduit.

Isus a vindecat bolnavii pentru că așa era făgăduit. El a împlinit Scriptura; i-a vindecat fiindcă scria că va face acest lucru.

Prieteni, El n-ar fi arătat toate aceste semne astăzi și n-ar fi avut o slujbă profetică

dacă n-ar fi făgăduit acest lucru, dar o face ca să-și împlinească promisiunea.

Frate și soră, bărbați și femei, nu puteți vedea aceasta? Nu vedeți umbra lucrurilor spirituale în lucrurile naturale? Toate aceste realizări mari ale științei au dus lumea într-o epocă de vârf, dar ei se ruinează. Ceasul științei indică faptul că mai sunt trei minute până la miezul nopții, ceea ce înseamnă că ajung la sfârșit. Un astronaut poate ieși în spațiu cu puterea atomică și să spună: „Vă predați sau vă distrugem?” Trei minute până la miezul nopții.

Ei au făcut numai ceea ce a îngăduit Dumnezeu, dar vedeți, tot ce pot face este să pervertească. În loc să caute viața, ei caută tot timpul să găsească ceva prin care să poată ucide; ceva prin care să învingă pe altcineva, prin care să subjuge o altă națiune.

Dar privește, omule! Cheamă-l pe fratele tău și încearcă să-l conduci Acasă, acolo unde nu va muri niciodată. Vedeți, unul este în Viață, iar celălalt este în moarte. Cei ce sunt în Viață reprezintă Viața. Frunzele cad și mor, dar ele vin din nou la viață pentru că au avut-o mai dinainte.

Realizările științei indică exact cât este ceasul: mai sunt trei minute până la miezul nopții.

Oh, marele ceas al lui Dumnezeu indică clar că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci”*. Noi am ajuns aici. *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* căci *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”* Când ceasul științei spune că mai sunt trei minute până la distrugere, Ceasul lui Dumnezeu spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* El este pe pământ prin puterea Duhului Sfânt, ca să facă viu acest Cuvânt vorbit pentru Biserică, pregătindu-și astfel „astronauții” și punându-le la dispoziție tot „Carburantul” de care au nevoie.

Nu demult astronauții au intrat în marea rachetă, având ca țintă Luna, apoi a

Început numărătoarea inversă. Ei au înzestrat această rachetă cu putere atomică să poată ieși cu ea în spațiu pentru a lua probe de pe Lună și să le aducă pe pământ. Vedeți, după ce intră în marea rachetă, astronauții așteaptă numărătoarea inversă.

„Astronauții” spirituali intră și ei în Hristos și așteaptă numărătoarea „inversă” a Cuvântului. Amin. Voi, luteranii, baptiștii și prezbiterienii, ar trebui să strigați acum. Priviți numărătoarea inversă a Cuvântului! Oh, numărătoarea inversă a Cuvântului! Dar „astronauții” Lui sunt trimiși în ceruri, nu pe Lună. Ei vor trece atât de repede pe lângă Lună că nici nu o vor observa. Da, domnule! Ei așteaptă numărătoarea inversă pentru că așa trebuie.

Dar unde se află ei? Sunt ascunși în Hristos, în harul de răpire și nu mai fac nimic de la sine. Hristos îi ia pe cei fără școală, lucrurile nebune ale lumii; îi ia pe „astronauții” Săi și îi îmbracă cu Duhul Sfânt ca să poată pleca. Lumea aceasta va rămâne singură pentru că ei vor fi luați. Așa este corect.

Acum observați. Oamenii naturali au început să numere invers: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0. Vedeți? Ei numără invers. Încep cu „10”, care este un număr rău. Vă mai amintiți că Israelul a avut 10 triburi și că toți erau firești? De aceea Dumnezeu a trebuit să-i ia pe cei doi fii ai lui Iosif, pe Efraim și pe Manase, copiii prorocului și să-i binecuvânteze. Când a făcut lucrul acesta, Dumnezeu a încrucișat mâinile lui Israel, iar Iosif a strigat: „Nu așa, tată! Tu ți-ai încrucișat mâinile.” El și-a pus mâna dreaptă pe capul lui Efraim, deși ar fi trebuit s-o pună pe Manase. Și Israel a răspuns: „Dumnezeu mi-a încrucișat mâinile.” El a luat mâna de pe cel mai mare, Legea, și a pus-o peste cel mai tânăr, Hristos, dând dreptul de întâi născut la cel mai tânăr dintre fii. Amin.

Oh, dragii mei! Este atât de minunat! O, dacă am avea timp să intrăm în tema aceasta! Poate o vom face cu altă ocazie. Bine.

Deci „10” este un număr rău, dar oamenii își încep întotdeauna numărătoarea

inversă cu el: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0.

Ce face Dumnezeu? Începe cu numărul Lui, cu „7”. Acesta este numărul lui Dumnezeu. Priviți-l: este „7”. Oh, și el numără înainte, începând cu numărul „1”, prima epocă a Bisericii. Acesta este simbolul Lui pe pământ, căci există șapte epoci ale Bisericii.

El a făcut lumea în șase zile, iar în ziua a șaptea s-a odihnit. Acesta este ultimul număr al creației: „7”, ziua în care Dumnezeu S-a odihnit. Observați, El numără înainte, nu invers; merge numai înainte.

A început cu prima epocă a Bisericii, în anul 33 d. Hr. De aici și-a început Dumnezeu numărătoarea și a numărat epocile Bisericii Lui.

Biserica s-a născut în ziua de rusalii. Și cum a început El să numere? A început să numere epocile Bisericii, prima fiind Efes:

- numărul 1: Efes;
- numărul 2: Smirna;
- numărul 3: Pergam;
- numărul 4: Tiatira;
- numărul 5: Sardes;
- numărul 6: Filadelfia;
- numărul 7: Laodicea.

Prieteni, timpul este mai târziu decât credeți! Numărătoarea s-a sfârșit, iar următorul număr este „0”: „Decolarea!”. Da, totul este pregătit pentru că numărătoarea s-a terminat.

În dimineața când astronautul nostru, John Glenn, a intrat în nava cosmică, pentru

decolare, națiunea a păstrat un moment de reculegere deoarece nu știau dacă se va mai întoarce. Dar el a intrat în rachetă și a plecat. Atunci toți au strigat și au așteptat să vadă ce se va întâmpla.

Vedeți? Națiunea a păstrat un moment de reculegere, iar televiziunea a transmis acest eveniment în direct, în toată lumea, ca să fie văzut de toți. Nu era posibil ca toți oamenii să vadă acest lucru la fața locului, dar ei au transmis totul în direct la televizor. Vă mai amintiți, nu?

Când astronautul a intrat în rachetă, a început numărătoarea inversă: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0, și a plecat. Ce s-a întâmplat? Când maneta a fost apăsată, atomii au intrat în acțiune propulsând racheta în spațiu. Motoarele au început să se învâртеască și marea rachetă a pornit spre necunoscut, în spațiul extraterestru. Vedeți, el a zburat. Aceasta este cea mai mare realizare a omului, dar dați-mi voie să vă spun că totuși este un lucru foarte mic. De ce? Pentru că într-una din aceste dimineți, marea realizare a lui Dumnezeu pentru „astronauții” Lui, pentru cei care s-au ascuns în Hristos fiind născuți acolo prin Duhul Sfânt, va decola.

Într-una din aceste dimineți, oamenii din întreaga lume vor striga, se vor văieta și vor scrâșni din dinți, când vor vedea că ei au scăpat acest eveniment. Când marele Vultur Își va deschide aripile, propulsat de Duhul Sfânt și Foc, „astronauții” vor pleca în slavă, acolo unde Îl vor întâlni pe Mire. Mireasa Lui, va pleca atunci când va fi adusă de Duhul Sfânt la statura necesară pentru acest eveniment.

Acum Ea primește puterea învierii ca să poată zbura dincolo de lucrurile acestei lumi și să-L vadă pe El în mijlocul ei dovedind că este Același ieri, azi și în veci. Da, domnule.

Numărătoarea s-a încheiat, epocile Bisericii au trecut, iar noi suntem la sfârșitul epocii Laodicea.

Intră, frate și soră! Primește presiunea căci nu te va răni când vei intra înăuntru și vei fi presat. Intră în Hristos! Să nu-ți pese ce va spune lumea, căci ea nu te va putea salva oricum. Tu ești asigurat numai dacă intri în El, căci Isus Hristos este marea noastră Rachetă. El este Nava în care vom fi propulsați prin Duhul Sfânt – putere și foc -, într-una din aceste dimineți. Focul Duhului Sfânt va lovi pământul, iar când se va întâmpla aceasta, Biserica va fi ridicată. Toate națiunile vor vedea acest eveniment; îl vor vedea cu ochii lor, nu vor mai avea nevoie de televizor. Atunci fiecare genunchi se va pleca și va mărturisi, iar Mireasa va fi propulsată departe, pe plaiurile gloriei cerești, ca să se căsătorească cu Mirele ei.

Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne ajute să trăim pentru ziua aceea. Să ne plecăm capetele.

Ce vei face tu? Conduci un cal cu trăsură? Mergi cu bicicleta? Conduci un automobil? Sau poate zbori cu avionul printre nori? Dacă faci unul din aceste lucruri, aș vrea să-ți spun ceva: **Astăzi este epoca Rachetei.** De ce nu vrei să intri chiar acum într-o navă cosmică?

Oh, știu că lucrul acesta este înfiorător!

Când primul om s-a urcat într-un avion, părea speriat de moarte și la fel s-a întâmplat cu primul om care s-a urcat într-un automobil.

O, frate și soră, Isus Hristos este aici; El, marea Navă cosmică în care trebuie să fim găsiți ascunși. Norii din jurul nostru nu înseamnă nimic pentru că El va îndepărta orice nor de îndoială și toată necredința și ne va duce în spațiul de sus.

Dacă nu ai intrat încă în El, ai posibilitatea s-o faci acum.

Vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Frate Branham, roagă-te pentru mine ca să

pot merge și eu în locul acela în care pot vedea fiecare Cuvânt făgăduit al lui Dumnezeu; să pot vedea și să simt pulsarea puterii lui Dumnezeu în mine, ca să știu că lucrurile acestei lumi m-au părăsit.”

Binecuvântează-i Doamne și privește spre mâinile lor ridicate. Oh, dragii mei, toți doriți aceasta, peste tot în sală!

Tatăl nostru ceresc, Tu vezi mâinile lor ridicate. Responsabilitatea mea este să predic Cuvântul Tău. Ei sunt ai Tăi, de aceea Ți-i dăruiesc. Ajută-i să vadă aceste realizări. Ei le pot vedea pe cele naturale, dar ajută-i să privească și să le vadă pe cele spirituale.

Doamne, Tu ai spus în Cuvântul Tău că înainte de sfârșit va fi ca în zilele Sodomei și Gomorei, de aceea am vrea să privim în urmă să vedem acele zile și pe cei doi îngerii trimiși, pe cei doi oameni unși care au mers și au predicat acolo ca să-l cheme afară pe Lot.

Acolo era Unul care a rămas cu Avraam și El a fost Acela care i-a dat un semn. Îngerii care au mers în Sodoma au făcut și ei semnul lor: i-au lovit pe oameni cu orbirea.

Tată, atât de multe lucruri se pot vedea, chiar aici, dar biserica nu le-ar putea înțelege. Te rog însă să pui în inima oamenilor o asemenea râvnă încât să poată vedea și înțelege că suntem în timpul sfârșitului, în epoca astronautilor.

Ajută-i să înțeleagă că eu nu-i condamn pentru ceea ce sunt ei, ci încerc să-i ajut să primească mai mult; să primească harul de care au nevoie pentru răpire, deoarece ni se cere să avem credința de răpire. Nu numai o credință pentru vindecarea bolilor, ci credința necesară transformării trupului nostru într-o clipeală de ochi, căci Hristos îi va schimba pe cei răscumpărați în mod real. Fă ca ei să ia aminte la aceste simboluri despre care am vorbit și astfel să vadă că „astronutul”

a trecut dincolo de vedenii, de puteri și de lumea cunoscută și a intrat în cele șapte Peceți, acolo unde toate tainele lui Dumnezeu sunt descoperite, fiind făcute cunoscute și omului. Îngăduie-ne aceasta, Doamne!

Ei sunt ai Tăi, acum. Noi am ridicat aici un altar, dar Tu ai spus: „Toți cei ce au crezut...” Te rog, dă-le credință căci sunt în mâinile Tale, Doamne. Chiar dacă nu i-am mai văzut niciodată și chiar dacă nici ei nu mă vor mai vedea până vom ajunge la Tine, acolo unde ne vom revedea și ne vom cunoaște, Te rog să-i ajuți. Ajută-ne să ajungem acolo în siguranță, prin harul Tău măreț, prin harul mărețului nostru Astronaut Isus Hristos, în care credem și care ne va duce Acasă ca să fim pentru totdeauna cu El. Amin.

Acum am vrea să ne rugăm pentru bolnavi.

Doamne, Tu ne-ai poruncit să facem acest lucru și noi vrem să Te ascultăm. Au trecut deja 15-20 de minute, iar în continuare dorim să ne rugăm pentru cei bolnavi, aproximativ 20 de minute.

Cel mai important este ca noi să înțelegem lucrurile despre care am vorbit. Sunt ele adevărate sau nu? Biblia ni le-a făgăduit, dar este El aici? Da, Dumnezeu este aici ca să împlinească tot ce a făgăduit. El este aici.

Noi trebuie să trecem dincolo de vorbirea în limbi. Acest lucru este corect, dar am trecut peste aceste lucruri mărunte și am ajuns mai sus. Este timpul în care trebuie să avem credința Astronautului și puterea Lui, pentru că suntem deja în Hristos. Vedeți, ne-am ridicat în locurile cerești în Hristos Isus.

Metoda veche de rugăciune pentru bolnavi, prin punerea mâinilor, este bună. Aceasta se practica în timpul lui Luther, în epoca automobilului și așa mai departe, dar acum noi suntem dincolo de toate acestea.

Amintiți-vă de timpul când Domnul Isus a fost pe pământ, în mijlocul poporului Israel.

Iair l-a zis: „*Vino și pune-ți mâinile peste fiica mea și va învia.*” (Matei 9.18), dar sutașul roman l-a spus: „*Doamne, nu sunt vrednic să intri în casa mea; ci zii numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit.*” (Matei 8.8).

Vedeți, el a recunoscut puterea lui Isus; a recunoscut că El este Biruitor peste toate lucrurile.

Acum, dacă Isus este deasupra tuturor lucrurilor, înseamnă că trebuie să-Și țină Cuvântul. El este Împăratul; este Dumnezeu și trebuie să-Și țină Cuvântul.

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”

Doamne, nici unul din cei prezenți aici nu poate vindeca bolnavii, pentru că Tu ai făcut aceasta; de aceea noi trebuie doar să recunoaștem ceea ce ai făcut deja; să recunoaștem că ești prezent în mijlocul nostru.

Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Rugați-vă spunând: „Doamne, ai milă de mine!”

Tată ceresc, s-ar putea ca în locul acesta să fie străini, de aceea Te rog să legitimezi faptul că Cuvântul vorbit este Adevărul. Eu sunt sărac, Doamne, dar încerc să prezint Evanghelia cu toată smerenia și cât pot de bine. Fă ca oamenii să nu privească la gramatica mea, ci să înțeleagă ceea ce încerc să le spun. Te rog să confirmi Cuvântul vorbit și să-L faci viu spre gloria lui Dumnezeu, în Numele lui Isus. Amin.

Cred că avem date aproximativ 200-300 de numere pentru rugăciune, dar mi-ar fi foarte greu să-i iau pe fiecare în parte, așa că voi chema 4-5 dintre cei ce sunt mai bolnavi. Voi știți că o vedenie trebuie să fie clară și are nevoie de tălmăcire.

Acum încercați cu toții să-L atingeți prin credință. Vedeți, credința femeii L-a atins pe Domnul Isus. Ea a crezut că El este Fiul lui Dumnezeu și astfel L-a putut atinge; a atins puterea care a reacționat imediat la dorința ei, iar El s-a întors spre ea, i-a spus care-i este necazul și a vindecat-o. Vedeți: „*Credința ta te-a mântuit.*”

Aici sunt oameni înțelepți și ei știu că El a folosit cuvântul „**sozo**”. „*Credința ta te-a mântuit.*” „*Credința ta te-a salvat.*” Aceasta înseamnă că aceeași credință care te scapă de păcat, te scapă și de boala de care suferi fizic. Deci voi trebuie să posedați această credință.

Vă rog să stați liniștiți și plini de respect câteva minute și fie ca Duhul Sfânt să lucreze în această audiență, pentru ca toți cei prezenți să vadă că El este aici ca să se descopere personal.

Singura persoană pe care o cunosc în această adunare este sora Upshaw, care stă aici și pe care am observat-o în timp ce predicam.

În urmă cu trei ani, eu am făcut un control medical la cap, iar după examinare medicul mi-a spus:

„Hei, tu ești un flăcău interesant!”

„De ce spui aceasta?” l-am întrebat.

„Tu poți visa când ești treaz”. „Cum adică?”

„Da, tu poți visa când ești treaz” a repetat medicul, după care a adăugat: „Conștientul este controlat de cele cinci simțuri: pipăit, auz, gust, văz și miros, fiind activ numai atunci când omul este în ele. Astfel, tu nu poți intra în subconștient atunci când cele cinci simțuri sunt active, dar când doarme, omul intră în subconștient și poate să viseze.” Vedeți, așa este normal.

Și medicul a continuat: „Noi n-am mai întâlnit un asemenea caz până la tine, deoarece în cazul tău conștientul și subconștientul lucrează în același timp, adică undele de sincronizare trec în același timp din subconștient în conștient deși ești treaz.”

Vedeți, el spunea că nu a mai întâlnit așa ceva până la mine. Apoi a spus: „Omule, tu poți visa stând în picioare, în timp ce ești treaz!” Atunci l-am întrebat: „Doctore, ai auzit vreodată de vedenii?”

„Nu, nu cred că a avut cineva vreodată așa ceva.”

„Ești credincios?”

„Eu sunt prezbiterian, frate Branham”, a răspuns el. „Pastorul ține adunare în fiecare joi, dar eu nu merg acolo.”

„Ai citit vreodată Biblia?” „Da.”

„Ai citit ce au spus prorocii Vechiului Testament când au intrat într-o altă dimensiune și au prorocit?”

„Vrei să spui că și cu prorocii se întâmpla același lucru?”

„Da, asta vreau să spun.”

„Bine, dar asta este minunat, frate Branham. Ar trebui să mergi să vorbești cu...”

„Am vorbit deja cu Mayds”, am răspuns eu, după care l-am întrebat: „Tu ai visat vreodată un vis, doctore?”

„O, desigur!” a răspuns el.

„Bine, atunci visează și pentru mine un vis. Du-te, culcă-te și visează un vis, apoi tălmăcește-mi-l.”

Vedeți, nu este posibil așa ceva. Tu nu te poți controla; nu poți să-ți dai un vis cu privire la mine, apoi să te ridici și să mi-l spui. Nici eu nu pot face aceasta; nu pot spune ce este aici înăuntru, pentru că numai El știe aceasta.

Credința ta în El confirmă Cuvântul acesta, la fel ca și credința femeii cu scurgerea de sânge. Pentru ea nu avea importanță ce ar fi putut spune cineva, ci a crezut că dacă se va atinge de haina Lui, va fi vindecată. Vedeți? El este Același ieri, azi și în veci. Acesta este singurul lucru care există.

Când vedeți anumite lucruri voi vă supărați, dar cu toate acestea trebuie să mergeți mai departe. Așa este corect. Vedeți? Voi sunteți născuți pentru aceasta. Când te naști, tu primești toate darurile naturale, pentru că *„darurile și chemarea sunt fără pocăință.”*

Cu puțin timp în urmă am fost la Paul Cain și am vorbit despre Ernie Ford, Red Foley și Elvis Presley. Toți oamenii aceștia au avut darul de a cânta, dar cum l-au folosit? Dumnezeu le-a dat aceste daruri, dar ce au făcut ei cu ele? Este la fel ca în

cazul lui Iuda Iscarioteanul care l-a vândut pe Domnul lui pentru 30 de arginți. Ei ar fi trebuit să-și folosească darul pentru Împărăția lui Dumnezeu, dar l-au amestecat. După părerea mea, nu ar trebui să li se permită să cânte nici un imn care aparține de Biserică, dacă după aceea sunt la fel ca lumea, deoarece prin aceasta dau dovadă de o mare fățărnicie.

Elvis merge în Africa de Sud, iar oamenii spun: „Elvis Presley este un băiat foarte religios. El cântă imnuri religioase.” Oh, dar aceasta nu înseamnă nimic! Pentru mine, el și toți cei care iau darurile lui Dumnezeu și le pervertesc, sunt la fel ca Iuda.

Chiar și un predicator care are un dar pe care-l pervertește prin alipirea la un crez, nu la Cuvântul lui Dumnezeu, și care-și folosește autoritatea printr-un crez și nu prin Cuvânt, pentru mine este un al doilea Iuda. Îmi pare rău dacă vă rănesc... poate nu ar trebui să spun asta... Nu mi-am propus să spun aceste lucruri aici, dar nu pot vorbi decât ceea ce-mi spune El. Rugați-vă.

O, Doamne, un Cuvânt din partea Ta înseamnă mai mult decât tot ceea ce pot spune eu în toată viața mea.

Eu sunt slujitorul Tău, de aceea Te rog să-i ajuți să vadă că Duhul Tău este aici, iar când vor veni în rândul de rugăciune, ca să ne rugăm pentru ei, ajută-i să Te înțeleagă, Doamne, căci este scris că *„rugăciunea făcută cu credință, va mântui pe cel bolnav.”*

Ajută-i să vadă că nu slujitorul Tău face lucrul acesta, ci Tu. Ascultă-mă, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Stați liniștiți doar un moment. Să știți că eu nu vă pot ajuta. Poate spuneți: „Cum adică, frate Branham?” Eu nu pot face nimic de la mine însumi; nu pot face decât ceea ce-mi arată El. Isus a spus: *„Fiul nu poate face nimic de la sine; El nu face*

decât ce vede pe Tatăl făcând...” (Ioan 5.19).

Ridicați-vă capetele și priviți aici. Vedeți, la capătul rândului de aici... domnișoara aceea... Ea are o problemă femeiască. Este adevărat, domnișoară? Ai o scurgere, este adevărat? Dacă da, ridică mâna. Eu nu te cunosc, dar El te cunoaște.

Peste doamna aceea mică de la capătul rândului este o lumină. O văd în baie. Dacă crezi... Da, tu știi că chiar acum se întâmplă ceva. Totul este deja trecut, nu-i așa? Ai fost vindecată. Boala ta a fost descoperită și îndepărtată. Credința ta te-a mântuit. Nu este același lucru pe care l-a făcut și Domnul Isus? „Credința ta...”

Da, femeia aceea avea o scurgere de sânge. Ea s-a atins de haina Lui, apoi s-a retras, dar El i-a simțit atingerea, s-a întors spre ea, a privit-o și i-a spus:

„Îndrăznește fiică...” și femeia a simțit că scurgerea de sânge s-a oprit.

Aici s-a întâmplat exact același lucru ca cel făcut de Isus Hristos atunci. Cine l-a făcut? Tot El.

Oh, știu că Tu ai văzut totul, dar eu sunt răspunzător numai față de Cuvântul Tău.

O, dacă ați putea înțelege!

Chiar la spatele ei stă o doamnă care are epilepsie. Da, ea are epilepsie temporară.

Doamnă, dacă crezi, Domnul ia această boală de la tine. Crede și nu te îndoii. Înțelegeți ce vreau să spun?

Vedeți, Dumnezeu dă darul Său, iar voi trebuie să-l folosiți. Isus l-a văzut pe Lazăr mort și a plecat spre casa lui fără să spună nimănui nimic. Pe drum, El le-a spus ucenicilor adevărul, după care s-a dus și l-a înviat. El nu a spus niciodată că ar fi slăbit în putere, dar femeia aceea mică, ce avea scurgerea de sânge, a folosit darul lui Dumnezeu. Așa trebuie să faceți și voi. Voi sunteți aceia care lucrați cu darul Lui, iar aceasta se întâmplă atunci când Dumnezeu vă ia în mână Sa și vă spune: „Va fi așa...” Aceasta este calea folosită de El; este calea darului.

El nu vă necăjește, dar când cineva ajunge să-L atingă, darul poate fi folosit. Aceasta este ceea ce face El.

Epoca de acum, Laodicea, este ultima din număratoarea lui Dumnezeu. Voi ați văzut că de curând papa de la Roma a vizitat pentru prima dată Ierusalimul. Vedeți, el a plecat de la Roma la Ierusalim.

Biserica este simbolizată prin Lună, care reflectă lumina soarelui în lipsa acestuia. Întotdeauna înainte ca Dumnezeu să facă ceva pe pământ, dă semne în cer. Ați observat că luna a intrat într-o eclipsă totală?

Ierusalimul este cea mai veche biserică din lume. Vedeți? Acum se ridică Conciliul Ecumenic și alte lucruri.

Omule, nădejdea mea este că toate lucrurile acestea vor reuși să te trezească. Știi că dacă te-ai atașat la o biserică organizată ai primit semnul fiarei?

Poate spui: „Dacă voi vedea întâmplându-se lucrul acesta...” Atunci va fi prea târziu. Vedeți? Atunci va fi prea târziu!

Gândiți-vă la fecioarele nechibzuite care au venit să cumpere untdelemn când era deja prea târziu.

Ați observat ce s-a întâmplat când luna a intrat într-o eclipsă totală? Lumea a intrat în întuneric și la fel biserica: prezbiterienii, metodiștii, baptiștii, pentecostalii și toți ceilalți. Acest lucru l-a simbolizat eclipsa totală de lună.

Ați observat că epoca Laodicea este singura epocă în care Isus este afară, încercând să intre înăuntru? Voi știți că El nu a spus niciodată că ne va lăsa singuri. Isus este Cuvântul, nu-i așa? Cuvântul manifestat. El nu a plecat, nu ne-a părăsit, ci stă la ușă și încearcă să intre înapoi:

„Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.” (Apocalipsa 3.20).

Vedeți, El este afară și încearcă să intre, dar ei refuză să-L primească; însă ei nu refuză un om, ci pe Dumnezeu. Credeți aceasta? Da? Credeți? Ce părere aveți cu privire la lucrul acesta? Dacă credeți, ochii voștri se vor deschide.

Dați-mi voie să vă spun ceva. Cineva mi-a spus odată: „Ea are nevoie de ochelari ca să-L poată cunoaște.”

Nu! Uitați-vă puțin la mine. Credeți că eu sunt prorocul și slujitorul lui Dumnezeu? Credeți aceasta? Da, voi credeți.

Tu te gândești la tainele pe care le-am spus mai înainte și îți zici: „Ce descoperire mare! Ce reprezintă luna...” Este adevărat? Dacă da, ridică mâna.

Vedeți? Cum pot să știu eu ce este în inima ei? *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri; pătrunde gândurile inimii...”*

Tu te rogi pentru cineva. Da, aceasta este taina inimii tale. Ai doi frați pentru care

te rogi, fiindcă amândoi sunt bețivi. Ridică mâna dacă este adevărat. Bine. Vedeți, aici o aveți. Cuvântul Lui este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri și pătrunde gândurile inimii. Puteți vedea aceasta, prieteni?

Noi am trecut de vorbirea în limbi, căci am intrat în epoca astronautilor.

În fața acestei femei stă un bărbat. El are capul plecat, este îmbrăcat cu o haină de culoare deschisă, poartă ochelari și are un păr slab. Bărbatul are o problemă duhovnicească. Da, John Thom... O, clipă! Eu îl cunosc pe bărbatul acesta. Cred că l-am mai întâlnit undeva, dar nu pot să-mi amintesc unde. Dacă nu mă înșel, cred că la Tucson. l-am strâns mâna... Da, așa este.

Dar tu l-ai primit pe Dumnezeu chiar aici. Acum ai o problemă duhovnicească pe care nu știi cum s-o rezolvi. Nu te îngrijora, domnule Thomas, căci totul va decurge bine.

Pentru că ți-am spus aceste cuvinte, te gândești: „Bine, el... el... cunoaște omul.” Femeia de lângă tine este soția ta și are probleme la o ureche, este adevărat? Desigur.

Acum urmează doamna de lângă tine. Aceasta este calea, doamnă. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Doamna cu haina roșie, crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Și tu suferi, ai nu necaz: ai tot timpul dureri de cap. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca de această durere? Dacă da, ridică-ți capul și mâna și spune: „Da, eu cred.”

Bine, este în ordine. Dacă crezi este în ordine.

Lângă femeia aceasta stă o altă femeie... cea cu haina albastră. Crezi că Domnul Isus ți-a vindecat boala de inimă și te-a făcut bine? Crezi? Bine, atunci o poți avea.

Doamna de lângă tine, femeia în vârstă și căruntă... Crezi că Dumnezeu poate să vindece boala ta și să-ți readucă tensiunea la normal? Bine, atunci ești vindecată. Vedeți?

Doamna de lângă tine are probleme cu urechile. Crezi că Dumnezeu te vindecă? Atunci poți avea vindecarea.

Doamna de lângă ea... crezi din toată inima că Dumnezeu vindecă? Tu ai o problema pentru care te rogi. Bine, dacă crezi, boala ta de stomac este vindecată. Poți merge acasă să mănânci, pentru că ești vindecată.

Domnul de lângă această femeie... crezi că Dumnezeu poate să vindece? Accepti vindecarea Lui? Câți dintre voi cred din toată inima? Desigur, voi credeți. (Adunarea spune: „Amin!”).

Dumnezeu vindecă orice boală: de stomac, de inimă, etc. și El te poate face sănătos și pe tine. Acesta-i adevărul.

Bărbatul de lângă tine are probleme cu spatele. Domnule, crezi că Dumnezeu vindecă boala ta? Crezi?

Doamna de lângă tine are tot dureri de spate. Doamnă, crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Bine, atunci poți avea lucrul acesta. Așa-i corect. Oh, singurul lucru pe care trebuie să-l faci este să crezi.

Doamna care stă acolo are probleme cu coloana. (Așa este). Doamnă, crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Crezi?

Aici, pe rândul acesta stă cineva care are o rană pe creier. Crezi că Domnul o poate

vindeca? Atunci poți fi vindecat.

Cel de lângă tine are epilepsie. Crezi că Domnul te poate vindeca?

Cel de lângă tine are probleme la un ochi. Domnule, crezi că Dumnezeu poate vindeca și problema aceasta?

Soția ta, care stă acolo, are probleme cu capul. Doamnă, crezi că Domnul poate vindeca boala pe care o ai la cap? Bine, ești vindecată. Amin.

Cine este Acesta? Cuvântul lui Dumnezeu care este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri; Isus Hristos în puterea unui Astronaut. Credeți aceasta? (Amin).

Care este primul număr de rugăciune? (Cineva răspunde: „A”). Persoana care are numărul de rugăciune „A” să vină aici sus. Veniți mai repede.....

...eu pot coborî să mă rog pentru cei de jos. Prieteni, duceți-vă în direcția aceea ca să putem forma un rând de rugăciune. Persoana cu nr. „A”, să poftească în față. Apoi urmează nr. „B”. Billy, du-te și vezi dacă s-au așezat în ordine.

Tot ce trebuie să faceți este să credeți. Faceți și voi ca astronautii, care lasă automobilele și avioanele. Să mergem înainte, căci toate lucrurile sunt posibile. Cel cu nr. „C” să treacă în spatele persoanelor cu nr. „A” și „B”. Țineți numerele în mână, pentru că am pus câțiva ușieri să le adune. Toți cei care au numere de rugăciune să intre în rândul lor și să se alinieze.

Acum aș vrea să știu câți din cei prezenți se vor ruga cu mine pentru cei bolnavi? Când veniți să ne rugăm pentru voi, să nu ziceți: „Voi merge acolo și voi vedea ce

se va întâmpla.” Dacă gândiți așa, ar fi mai bine să rămâneți la locurile voastre pentru că nu se va întâmpla nimic.

Vreau să știți că noi nu putem face nici un lucru în plus și nu vom face nici un alt semn în fața oamenilor. Așa este conform Bibliei. Aș vrea să-mi spună cineva dacă mai este vreun alt semn pe care El a promis că-L va face în afară de acela pe care l-a făcut aici: „...*aidoma cum era în zilele Sodomei...*” Maleahi 4 și toate celelalte făgăduințe pe care ni le-a dat El merg spre același lucru. Astfel, următorul lucru pe care-l veți vedea, va fi o luptă în cer, căci Mireasa va fi luată sus.

Să nu uitați aceasta, prieteni. Amintiți-vă! Ascultați glasul meu căci dacă nu o veți face vă va chinui pentru totdeauna. Da, acea voce va striga în continuu, iar tu o vei auzi mereu în iadul acela neplăcut; acolo unde este plânsul și scrâșnirea dinților. Nu scăpați aceasta, căci acum aveți ocazia. Oh, acolo sunt încă atât de mulți!

Ar fi bine dacă v-ați ruga și voi împreună cu mine, fraților, ca să mă ajutați în rugăciunea pentru ei.

(Un frate spune: „Desigur”).

Poate am spus câteva cuvinte dure cu privire la automobile și avioane. Amintiți-vă că și ele au tracțiunea tot în cai; în cai putere.

Acum Biserica se deplasează în sus, în puterea Duhului Sfânt; în puterea Celui prin care noi suntem socotiți neprihăniți. Voi, predicatorilor, știți aceasta, nu-i așa? Duhul Sfânt ne sfințește; Duhul Sfânt ne umple și tot El ne dă credința de răpire ca să ne poată duce în sus.

N-aș vrea ca atunci când voi pleca de aici să vă gândiți: „Oh, fratele Branham este cineva!” căci eu nu sunt nimic. Nu sunt vrednic nici măcar să stau cu păstorii la un

loc. Eu nu am școală și sunt un demodat, dar Dumnezeu îmi îngăduie să fac lucrul acesta mic, tocmai pentru ca să confirme ceea ce vă învață păstorul vostru, care este slujitorul Lui.

Ascultați! Dacă sunteți bolnavi, nu este nevoie să așteptați după fratele Oral Roberts, după Paul Cain sau după altcineva, ci bunul vostru păstor își va pune mâinile lui sfinte peste voi, căci desigur, ați auzit că l-am chemat să se roage pentru voi. El își va pune mâinile peste voi atunci când ardeți din pricina febrei și tot ce trebuie să știți este că în câteva zile nu veți mai avea nimic; veți fi sănătoși. Ce este aceasta? Credința păstorului vostru împreună cu credința voastră. Da, domnule. El nu este pus la o parte, ci e slujitorul lui Dumnezeu, chiar aici, în prima linie și ține în mână Sabia cu două tăișuri. Desigur, el este un slujitor.

Îi rog pe frații păstori să vină aici și să stea alături de mine în timp ce ne vom ruga. Vreți să veniți? Vom coborî împreună și ne vom ruga pentru bolnavi.

Haideți să începem o linie dublă, chiar aici.

Dorința mea este ca atunci când oamenii se vor vindeca, să nu poată spune: „Păi...”, deoarece chiar mâinile păstorului lor s-au pus peste ei.

Dacă vei veni aici spunând: „Bine, am să încerc...” nu se va întâmpla nimic. Să nu faci aceasta, căci dacă gândești așa ocupi locul altuia. Vino aici cu credința că vei primi ceea ce ceri.

O, priviți ce grup de păstori avem! Îi cunosc pe cei mai mulți dintre ei. Toți sunt oameni buni și slujitorii lui Dumnezeu.

Acum fiți atenți! În ziua cincizecimii, Duhul Sfânt S-a împărțit în limbi de foc și S-a așezat peste fiecare dintre ei. Marele Stâlp de Foc s-a împărțit și fiecare din ei a

primit o parte din El. Dacă veți pune două limbi de foc împreună, veți obține de două ori mai multă putere decât ați avut într-una singura. Gândiți-vă la vedenia lui Ezechiel cu cele două bucăți de lemn din mâna lui. Vedeți voi? Ce au avut acești oameni ai lui Dumnezeu?

Pe lângă asta, câți din cei prezenți în auditoriu și afară sunt pregătiți pentru rugăciune? Ridicați mâinile. Priviți aici.

Acum, voi, cei din rândurile de rugăciune, priviți la aceasta: Duhul Sfânt este aici dovedind că Isus Hristos este Același. Câți din cei aflați în rândul de rugăciune cred aceasta? Ridicați mâinile.

Aș vrea să vină aici fratele Borders sau altcineva, un conducător de cântări. Cine este conducătorul cântărilor? Aveți un microfon acolo? Bine. Aș vrea să cântăm cântarea: „Crede numai!”

„Crede numai, crede numai,

Totul este posibil, crede numai.”

În timp ce se cântă această cântare, aș vrea ca fiecare persoană să fie în rugăciune. Nu priviți în altă parte până când nu se întâmplă ceva deosebit.

Fiți sinceri, pentru că unii oameni sunt între viață și moarte deoarece au cancer, TBC, o tumoare sau altceva de felul acesta. Ce ai simți dacă ar fi mama ta? Gândește-te că este mama cuiva.

Fiți respectuoși în timp ce vor veni ca să ne punem mâinile peste ei. Noi vom coborî și ne vom pune mâinile peste cei bolnavi, în timp ce voi vă veți ruga

împreună cu noi pentru vindecarea lor.

Acum aş vrea să le spun ceva celor din rândul de rugăciune. Când veţi trece pe aici, amintiţi-vă că treceţi pe la umbra crucii, deoarece oamenii aceştia vor face exact ceea ce a poruncit Isus când a zis: *„Îşi vor pune mâinile peste bolnavi şi bolnavii se vor însănătoşa.”*

Eu voi coborî aici, aşa cum am spus la început. Îmi întind năvodul împreună cu aceşti păstori şi facem totul ca să vă ajutăm. Credeţi?

Acum ne vom ruga. Voi ştiţi că odată, Petru s-a dus în camera alăturată şi s-a rugat pentru Tabita, care era moartă, apoi şi-a pus mâinile peste ea. Elisei s-a urcat în camera lui şi nu a coborât de acolo până n-a venit Duhul la el, apoi s-a culcat peste copilul mort şi acesta a înviat. Vă amintiţi aceasta?

Acum, noi ne vom ruga apoi ne vom pune mâinile peste voi în timp ce veţi trece prin rândul de rugăciune. Când veţi fi atinşi de aceste mâini, ridicaţi-vă, acceptaţi vindecarea prin credinţă, apoi plecaţi laudându-L pe Dumnezeu. De îndată ce veţi trece pe aici, fiţi un „astronaut” şi zburaţi departe de toată necredinţa.

Tată ceresc, noi am ajuns la punctul culminant, la momentul crucial şi ştim că în viaţa acestor bolnavi se pot întâmpla lucruri minunate. Acum, când rândul acesta, format din sute de oameni, va trece prin rândul de predicatori care trăiesc pentru onoarea şi slava Numelui Tău, lucrează Tu.

În cutia aceasta sunt batisme care vor fi duse la cei bolnavi şi împovăraţi. Doamne, fă ca ei să fie vindecaţi în Numele Domnului Isus Hristos. De asemenea, Te rog să faci ca toţi aceşti bolnavi care vin în rândul de rugăciune să-şi spună: „Doamne, până acum m-am comportat aşa... dar în continuare mă voi purta aşa... Cred chiar acum, pentru că am văzut Cuvântul Tău manifestându-se şi ştiu că Isus Hristos este aici.”

Tu ai spus: *„Dacă în mijlocul vostru este cineva duhovnicesc, sau un proroc, tot ce va zice el se va împlini.”* Doamne, ascultă-i, Te rog.

Ajută-i să creadă că Tu nu ești mort, ci trăiești și ești prezent aici, iar ungera Ta este pentru Biserica și poporul Tău. Fă ca ei să fie vindecați în timp ce vor trece pe aici, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum haideți să stăm în rugăciune în timp ce fratele Borders sau altul, va conduce cântările. Plecați-vă capetele. Eu voi coborî la rândul acesta ca să mă rog pentru bolnavi (fratele Branham și predicatorii se roagă pentru cei aflați în rândul de rugăciune, în timp ce adunarea se roagă și cântă: „Crede numai!”).

„...Doamne, eu cred, Doamne eu cred,

Toate lucrurile sunt posibile.

O, Doamne, eu cred!

O, Doamne, eu cred!

(Ridicați-vă mâinile în timp ce cântați).

O, Doamne, eu cred!

Toate lucrurile sunt posibile,

O, Doamne, eu cred!

Cred că niciodată nu am avut un rând de rugăciune despre care să pot spune că a avut credință ca acesta de aici. Într-adevăr, acesta este cel mai frumos rând de rugăciune pe care l-am avut vreodată în SUA. Sunt atât de sigur de aceasta pe cât sunt de sigur că numele meu este William Branham.

Într-adevăr, ei au credință mare; au una din cele mai mari credințe pe care le-am întâlnit în viața mea. Vă mulțumesc tuturor.

Acum, toți cei ce credeți că sunteți vindecați, spuneți: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”).

Domnul să vă binecuvânteze. Dumnezeu să fie cu voi până când ne vom revedea. Dacă Domnul va voi, săptămâna viitoare voi veni din nou aici, la Tulare.

Acum să ne ridicăm cu toții în picioare, apoi ne vom despărți în ordine.

Domnul să vă binecuvânteze și pe voi, frați slujitori! Credința voastră vie, asemănătoare cu a lui Paul Cain și a altor păstori, a fost ca un suport puternic în lucrare.

M-am bucurat foarte mult în mijlocul vostru și consider că aceasta a fost una din cele mai cercetate întâlniri pe care le-am avut vreodată în SUA.

Domnul să te binecuvânteze, soră Upshaw. Tocmai doream să-ți strâng mâna. Oh, aleluia!

(Senatorul William Upshaw a fost vindecat pe loc în timpul serviciului de evanghelizare ținut de fratele Branham la Los Angeles în 08 februarie 1951, după ce fusese olog timp de 66 de ani. – ed.).

Domnul să te binecuvânteze, soră Upshaw. Nu trece nici o săptămână fără să mă gândesc la tine și la fratele Bill. Noi ne vom întâlni pe țărmul acela unde toate lucrurile vechi vor fi trecute. Da, în ziua aceea vom fi acolo. Amin.

Să ne plecăm capetele în timp ce păstorul de aici ne va conduce în rugăciunea de încheiere. Să ne plecăm capetele. Domnul să te binecuvânteze, frate. Amin.

- Amin -